

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.5.2016
COM(2016) 285 final

2016/0149 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o storitvah čezmejne dostave paketov

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2016) 166 final}

{SWD(2016) 167 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1 Ozadje

Potrošniki in e-trgovci na drobno v EU enotnega trga ne izkoriščajo v celoti. Leta 2014 je samo 15 % potrošnikov kupovalo prek spleta iz drugih držav EU, vendar pa jih je 44 % kupovalo prek spleta v svoji državi; več kot tri četrtine (84 %) spletne prodaje leta 2014 je bilo opravljene v državi, v kateri je bilo prodajno podjetje.¹ S študijo Evropskega parlamenta je bilo ocenjeno, da bi lahko doseganje polno delujočega enotnega digitalnega trga k evropskemu BDP prispevalo približno 415 milijard EUR². Koristi čezmejnega elektronskega trgovanja so ocenjene na 0,27 % BDP³. Čezmejno elektronsko trgovanje zagotavlja tudi neposredne koristi državljanom in podjetjem, saj jim omogoča bolj raznoliko izbiro blaga in storitev ter nižje cene zaradi večje cenovne konkurence.

Razlogov proti kupovanju iz drugih držav članic in prodajanju v druge države članice je več. Obvestilo Komisije „Strategija za enotni digitalni trg za Evropo“⁴ določa vrsto ukrepov za izboljšanje dostopa potrošnikov in podjetij do spletnega blaga in storitev po vsej Evropi. Ti ukrepi vključujejo: odpravo neupravičene diskriminacije na podlagi geografske lokacije in drugih oblik diskriminacije na podlagi prebivališča ali državljanstva⁵; nadaljnje usklajevanje pravil potrošniških pogodb za spletno in drugo prodajo blaga na daljavo in dobavo digitalnih vsebin ter revizijo uredbe o sodelovanju na področju varstva potrošnikov.

V sporočilu Komisije o elektronskem poslovanju iz leta 2012⁶ je kot eden od ključnih elementov za povečanje elektronskega poslovanja opredeljeno izboljšanje fizične dostave blaga, naročenega prek spleta. V njenem načrtu za dostavo paketnih pošilk iz leta 2013⁷ so tako opredeljeni ukrepi za doseganje treh sklopov ciljev: (i) več preglednosti in informacij za vse akterje v vrednostni verigi e-trgovanja, (ii) boljša razpoložljivost, kakovost in cenovna dostopnost dostavnih rešitev ter (iii) boljši pritožbeni mehanizmi in mehanizmi pravnih sredstev za potrošnike. Dosežen je bil določen napredek glede (i) kakovosti storitev, vključno s pobudo izvajalcev univerzalne storitve za interoperabilnost in četrto zahtevo za standardizacijo za CEN/TC331⁸, ter glede (ii) zagotavljanja informacij za potrošnike z razvojem evropskega znaka zaupanja za spletno nakupovanje⁹. Na področjih preglednosti cen in okrepljenega regulativnega nadzora pa so potrebni dopolnilni ukrepi, saj so cene za nekatere čezmejne storitve še vedno visoke in nekateri nacionalni regulativni organi zaradi razlik v njihovih pristojnostih in opredelitvi storitev dostave paketov ne morejo zbirati

¹ Hitra anketa Eurobarometra 413.

² Služba Evropskega parlamenta za raziskave, *Mapping the cost of Non-Europe, 2014-19 (Opredelitev stroškov neukrepanja na ravni EU za obdobje 2014–2019)*, (2015).

³ SWD(2015) 100 final.

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf.

⁶ 83,5 % potrošnikov, ki so sodelovali v posvetovanju Komisije o diskriminaciji na podlagi geografske lokacije, je menilo, da diskriminacija na podlagi geografske lokacije ni upravičena, če je čezmejna dobava enostavno dostopna in je potrošnik pripravljen plačati dodatne stroške pošiljanja (<https://ec.europa.eu/digital-agenda>).

⁷ COM(2011) 942 final.

⁸ COM(2013) 886 final.

⁹ Zahteva za standardizacijo je predvidena v Letnem programu dela Unije za evropsko standardizacijo za leto 2015 – COM (2014) 500 final, 30.7.2014; trenutno je v postopku sprejetja.

⁹ Glej <http://www.emota.eu/#!/publications/c1351> in <http://www.ecommerce-europe.eu/trustmark>.

podatkov, potrebnih za spremljanje razvoja trgov dostave paketov¹⁰. Ko je bil vzpostavljen sedanji evropski regulativni okvir za poštne storitve, tj. Direktiva 97/67/ES, se je ta osredotočal predvsem na pisemske pošiljke, večina storitev dostave paketov pa je bila zunaj obsega univerzalne storitve¹¹, vendar pisemske pošiljke zdaj predstavljajo manj kot polovico prihodkov evropskega poštnega sektorja¹².

Potrošniki in mala podjetja poročajo, da jim težave z dostavo paketov, zlasti visoke cene, preprečujejo, da bi prodajali več v druge države članice ali kupovali več iz njih¹³. Raziskava kaže, da so čezmejne javne cene, ki jih zaračunavajo izvajalci univerzalne storitve, pogosto od tri- do petkrat višje od enakovrednih domačih cen¹⁴ in da teh razlik ni mogoče pojasniti s stroški dela ali drugimi stroški v namembni državi. Cene v navidezno podobnih izvornih državah članicah se za primerljive razdalje včasih bistveno razlikujejo brez očitnih stroškovnih dejavnikov, s katerimi bi se razlike lahko pojasnile.

Razlogov za visoke cene čezmejne dostave paketov je več. Prvič, za trg čezmejne dostave paketov so značilne razmeroma velike ovire za vstop na trg (npr. nepovratni stroški). Te ovire lahko geografsko omejujejo vstop konkurence, saj imajo operaterji pri razvoju velikih dostavnih omrežij (in rednih ali stalnih storitev) visoke fiksne stroške. Kjer se pojavlja konkurenca, se ta osredotoča na pošiljatelje velikih količin, kot so večji e-trgovci na drobno, ki se lahko s ponudniki dostavnih storitev pogajajo o cenah na podlagi individualnih popustov. Manjši trgovci na drobno in posamezni potrošniki (ki pogosto ne pošiljajo zadostnih količin, da bi bili upravičeni do posameznih dogovorjenih popustov¹⁵) plačujejo precej višje javne¹⁶ cene za čezmejno dostavo paketnih pošilk, storitve pa jim ponuja manjše število operaterjev, zlasti na oddaljenih območjih¹⁷, kjer je celo mogoče, da samo izvajalec univerzalne storitve dostavlja brez doplačil¹⁸.

¹⁰ Mnenje BEREC-ERGP o preglednosti cen in regulativnem nadzoru čezmejne dostave paketov, ob upoštevanju možnih regulativnih spoznanj iz sektorja elektronskih komunikacij, 2015.

¹¹ Storitve dostave paketov običajno tudi niso bile predmet rezerviranega področja, kot je veljalo za storitve dostave pisemskih pošilk.

¹² Še leta 2007 so pisemske pošiljke predstavljale več kot polovico (52 %) prihodkov evropskega poštnega sektorja. Do leta 2011 sta segment paketov in hitre pošte ustvarila več kot polovico prihodkov (52 %). WIK, Main Developments in the Postal Sector (2013) (Glavne razvojne smernice v poštnem sektorju leta 2013).

¹³ Evropska komisija, Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the DSM and where they matter most (Potrošniška raziskava za opredelitev glavnih čezmejnih ovir za enotni digitalni trg in kje so najpomembnejše), 2015. Posebno poročilo Eurobarometer št. 398 iz oktobra 2013, v katerem je bilo ugotovljeno, da skoraj 40 % potrošnikov navaja, da jim težave z dostavo preprečujejo, da bi nakupovali prek spleta.

¹⁴ Univerza St Louis (2015) Ekonometrična študija čezmejnih cen.

¹⁵ Več kot polovica trgovcev na drobno, ki so sodelovali v javnem posvetovanju Komisije o čezmejni dostavi paketov leta 2015, od katerih je bila večina MSP, je navedla, da niso prejeli popustov.

¹⁶ S študijo Univerze St Louis je bilo ugotovljeno, da so javne čezmejne cene, ki jih zaračunavajo izvajalci univerzalne storitve, pogosto od tri- do petkrat višje od enakovrednih domačih cen. Čeprav se tudi te javne cene lahko včasih znižajo, če so izpolnjeni ustrezni pogoji, so primerjalno še vedno višje od cen za individualno dogovorjene tarife.

¹⁷ Družba FTI (2011) je v študiji o čezmejni dostavi paketov v Skupnosti ugotovila, da je trg dostave paketov dvostopenjski, zlasti na območjih z nizko gostoto prebivalstva, pri čemer za manjše in občasne pošiljatelje ne obstaja nobena alternativa nacionalnim poštnim operaterjem ter plačujejo višje cene, medtem ko je bilo ugotovljeno, da je trg za večje pošiljatelje konkurenčen.

¹⁸ DHL na primer zaračunava 20,00 EUR (oziroma 0,30 EUR/kg pri višjih tarifah) za dostavo pošilk na oddaljena območja ali sprejem pošilk na Finskem. UPS zaračunava 30 % več za pošiljke iz Amsterdamu v Den Burg (otok Texel) kot iz Rotterdamu v Amsterdam. Večina izvajalcev univerzalne storitve zaračunava enotno tarifo, tj. enako ceno, na celotnem nacionalnem ozemlju.

Drugič, neučinkovit, neskladen ali neobstoječ regulativni nadzor ustvarja ovire za enotni trg. Različni nacionalni pravni okviri in razlike glede tega, kako države članice izvajajo Direktivo 97/67/ES, so privedli do tega, da imajo številni nacionalni regulativni organi omejene pristojnosti za nadzor trga čezmejne dostave paketov. Zato nimajo dovolj informacij, potrebnih za ugotovitev morebitnega nedelovanja trga ali regulativnih težav. Razdrobljenost na področju poštne zakonodaje pomeni tudi zapletenost za izvajalce storitev čezmejne dostave paketov.

Tretjič, informacije o trgu dostave paketov, vključno z razpoložljivimi storitvami dostave, ponudniki in cenami, so stalno pomanjkljive. Številna podjetja in posamezniki poznajo le nekaj operaterjev, ki jih lahko uporabijo, in pogosto praviloma uporabljajo izvajalca univerzalne storitve. Tako novi operaterji težje pridobijo tržni delež, konkurenčni pritisk na obstoječe operaterje pa je manjši, kar vodi do manjšega števila pobud za izboljšanje kakovosti storitve in višjih cen. Za odpravo pomanjkanja informacij Komisija s sredstvi programa COSME¹⁹ podpira razvoj informacijske platforme za storitve dostave. To bo izboljšalo obveščenost e-trgovcev na drobno o morebitnih alternativah glede dostave in jim omogočilo sprejetje boljših odločitev. S platformo naj bi se srednjeročno razvil tudi način, ki bi manjšim pošiljateljem omogočil združevanje pošilk, s čimer bi lahko postali upravičeni do nižjih cen. Posebno spletišče Komisije, ki bo vzpostavljeno v skladu z določbami te uredbe, bo vključevalo posebno povezavo do te platforme.

Nenazadnje, e-trgovci na drobno zaračunavajo svojim strankam za dostavo več kot plačujejo sami²⁰. Pribitki so večji pri pošilkah v druge države ali v oddaljene ali obrobne regije v državi, na primer otoke. Čeprav ponudniki dostavnih storitev zaračunavajo višje cene za dostavo na bolj oddaljena območja, to ne velja za vse: večina izvajalcev univerzalne storitve ima enotno tarifo na svojem celotnem nacionalnem ozemlju²¹.

1.2 Cilji

Splošni cilj te uredbe je obravnavati posebna vprašanja v zvezi s storitvami čezmejne dostave paketov; zato je skladen z opisanimi regulativnimi dejavnostmi standardizacije, povezanimi s sektorjem. Poleg tega temelji na pravilih o storitvah čezmejne dostave paketov, določenih v Direktivi 97/67/ES²², kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/39/ES²³ in Direktivo 2008/6/ES²⁴ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 97/67/ES), in jih dopolnjuje.

Posebni cilji tega predloga so:

1) povečati učinkovitost delovanja trga a) z učinkovitejšim in skladnejšim regulativnim nadzorom trga dostave paketov in b) s spodbujanjem konkurence; ter

¹⁹ <http://ec.europa.eu/growth/smes/cosme/>.

²⁰ Glej na primer Copenhagen Economics (2016), Principles of e-commerce delivery prices (Načela določanja cen dostave pri elektronskem poslovanju).

²¹ Izjemi sta La Poste (Francija), ki ima tarifo „*oultre mer*“, in Correos (Španija), ki ima enake tarife za polotok in Balearske otoke ter druge tarife za Kanarske otoke, Ceuto, Melillo in Andoro.

²² Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 015 z dne 21. januarja 1998, str. 14–25).

²³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/39/ES z dne 10. junija 2002 o spremembah Direktive 97/67/ES glede nadaljnega odpiranja trgov poštних storitev v Skupnosti konkurenci (UL L 176, 5.7.2002, str. 21–25).

²⁴ Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštних storitev v Skupnosti (UL L 52, 27.2.2008, str. 3–20).

2) povečati preglednost tarif za a) zmanjšanje neupravičenih razlik med tarifami in b) znižanje tarif, ki jih plačujejo posamezniki in mala podjetja, zlasti na oddaljenih območjih.

Ti posebni cilji podpirajo širše cilje enotnega digitalnega trga glede povečanja čezmejnega elektronskega poslovanja in digitalne vključenosti.

1.3 Politično ozadje

Izboljšanje spletnega dostopa do digitalnega blaga in storitev je eden od treh stebrov strategije enotnega digitalnega trga, ene od desetih prednostnih nalog Junckerjeve Komisije. Komisija se je v strategiji enotnega digitalnega trga zavezala, da bo v prvi polovici leta 2016 sprejela ukrepe za izboljšanje preglednosti cen in regulativnega nadzora čezmejne dostave paketov.

Evropski svet je na zasedanju 25.–26. junija 2015 podprl strategijo enotnega digitalnega trga in potrdil, da bi se morala uporabljati za spodbujanje vključujoče rasti v vseh regijah EU.

Ministri za telekomunikacije so na zasedanju Sveta za promet, telekomunikacije in energijo 11.–12. junija 2015 razpravljali o strategiji enotnega digitalnega trga. Podprli so njene cilje in poudarili pomen digitaliziranega gospodarstva za spodbujanje zaposlovanja in rasti ter povečanje konkurenčnosti EU. Poudarjena je bila potreba po večji preglednosti določanja cen dostave paketov v EU.

Evropski parlament je v sporočilu „K aktu za enotni trg“²⁵ poudaril, da so razpoložljive, cenovno dostopne, učinkovite in kakovostne storitve dostave bistveni predpogoj za uspešno čezmejno elektronsko poslovanje. Podprl je tudi ukrepe za izboljšanje preglednosti cen in regulativnega nadzora, usmerjenega na nemoteno delovanje trga čezmejne dostave paketov.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

2.1 Stališča zainteresiranih strani

Komisija je od maja do avgusta 2015 organizirala javno posvetovanje o čezmejni dostavi paketov in prejela 361 odgovorov. Glavni težavi v zvezi z dostavo, o katerih so poročali potrošniki, sta bili negotovost ali pomanjkanje izbire datuma in časa dostave, sledile pa so jima cene. Več kot dve tretjini potrošnikov, ki so razmišljali o spletnem nakupu, vendar so ga nato opustili zaradi skrbi, povezanih z dostavo, sta to storili zaradi visoke cene dostave. Nezadovoljstvo s cenami storitev dostave je bilo še posebej verjetno pri manjših podjetjih. Nacionalni poštni operaterji so menili, da je interoperabilnost sistema glavni dejavnik, ki bi lahko izboljšal storitve dostave, medtem ko je veliko drugih operaterjev navedlo, da bi lahko do napredka vodila večja konkurenca²⁶. Odzivi na posvetovanje so bili skladni s številnimi ugotovitvami raziskave²⁷.

Na delavnici, organizirani 18 mesecev po objavi načrta za dostavo paketov iz leta 2013, so e-trgovci na drobno pojasnili, da je treba kljub temu, da so se razpoložljive storitve dostave po njihovem mnenju izboljšale, storiti še več. Kot največja težava so bile izpostavljene visoke tarife čezmejne dostave in čezmejnih vračil, skupaj s slabo interoperabilnostjo in pomanjkanjem enostavne uporabe (ter enostavnega menjavanja) različnih izvajalcev storitev dostave. Na zasedanju Odbora za poštno direktivo junija 2015 so bili predstavljeni različni pristopi nacionalnih regulativnih organov k trgu dostave paketov, za razpravo o trgu čezmejne

²⁵ 2015/2147 (INI).

²⁶ Dodatne informacije o posvetovanju so na voljo na:
http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=8169.

²⁷ Glej na primer hitro anketo Eurobarometra 413 in potrošniško študijo o enotnem digitalnem trgu.

dostave paketov po sprejetju zelene knjige iz leta 2012 pa so bila uporabljena tudi prejšnja zasedanja Odbora za poštno direktivo.

2.2 Strokovno znanje in izkušnje

Družba FTI Consulting²⁸ je našla dokaze, da imajo izvajalci univerzalne storitve tržno moč na trgu čezmejne dostave paketov za manjše občasne pošiljatelje. Družba Copenhagen Economics²⁹ je ugotovila, da so cene za čezmejno dostavo pogosto od tri- do petkrat višje od enakovrednih domačih cen. Na Univerzi St Louis so ugotovili, da so cene za čezmejno dostavo paketov (ki jih plačujejo posamezniki in mala podjetja), ki so jih objavili izvajalci univerzalne storitve, skoraj petkrat višje od enakovrednih domačih cen in da stroški dela ali drugi stroški v namembni državi očitno ne vplivajo statistično na razliko v ceni za čezmejno dostavo³⁰.

Evropska skupina regulativnih organov za poštne storitve (ERGP) je preučila več vprašanj v zvezi s čezmejno dostavo paketov, vključno s pravnimi ureditvami³¹, značilnostmi trga in delovanjem konkurence³² ter analizo trga³³. Leta 2015 je bila skupaj z Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) ustanovljena skupna delovna skupina za preučitev, ali bi bilo regulativna spoznanja iz sektorja elektronskih komunikacij mogoče prenesti na sektor dostave paketov³⁴. S študijo Univerze v Antwerpnu je bilo ugotovljeno pomanjkanje podatkov o trgu dostave paketov v EU³⁵.

2.3 Ocena učinka predlagane uredbe

Komisija je v skladu s politiko „boljše priprave zakonodaje“ ocenila učinek alternativnih možnosti politike.

Preučenih je bilo pet skupin alternativnih možnosti politike. Dodatni ukrepi, ki bi vodili do združevanja poslanih paketov malih trgovcev na drobno, so bili zavrnjeni, ker se pričakuje, da bo ta zmogljivost za manjše trgovce na drobno razvita v okviru informacijske platforme, podprte s sredstvi programa COSME. Možnost uravnavanja cen je bila zavrnjena, saj bi pomenila tveganje za izkrivljanje konkurence v zahtevnem tržnem okolju, zlasti glede na pomanjkljivo regulativno in tržno poznavanje sektorja. Poleg tega so prisotne precejšnje razlike med sektorjema telekomunikacij in dostave paketov, na primer v strukturi stroškov, kar potrjuje tudi skupno poročilo ERGP/BEREC. Zavrnjena je bila tudi možnost ohranitve osnovnega scenarija, saj dosednji ukrepi niso prinesli izboljšav glede cenovne dostopnosti ali regulativnega nadzora storitev čezmejne dostave paketov.

Obdržani sta bili dve skupini možnosti, osredotočeni na preglednost cen in regulativni nadzor. Večja preglednost cen, o katerih se izvajalci individualno dogovorijo z večjimi e-trgovci na drobno³⁶, je bila zavrnjena, ker imajo večji pošiljatelji lahko koristi od znižanih in dogovorjenih tarif. Zavrnjena je bila tudi zahteva, naj e-trgovci na drobno objavijo cene, ki jih plačujejo izvajalcem dostave. Zahteva, naj vsi izvajalci vnaprej obvestijo nacionalne

---

²⁸ FTI Consulting (2011).

²⁹ Copenhagen Economics (2013) E-commerce and delivery (Elektronsko trgovanje in dostava).

³⁰ Univerza St. Louis (2015).

³¹ ERGP (15) 28.

³² ERGP (14) 26.

³³ ERGP (13) 37.

³⁴ ERGP PL (15) 32.

³⁵ Univerza v Antwerpnu (2015), Cross-border parcel logistics (*Logistika čezmejne dostave paketov*).

³⁶ Ta možnost je bil zavrnjena tudi zato, ker bi zahtevala objavo poslovno občutljivih informacij, zaradi katere razpisni postopek ne bi bil učinkovit.

regulativne organe o kakršnih koli spremembah cen, je bila zavrnjena zaradi upravnih bremen ter morebitnega odvrčanja od naložb in inovacij.

V oceni učinka je bil predlagan sveženj ukrepov za povečanje preglednosti tarif izvajalcev univerzalne storitve in okrepitev regulativnega nadzora nad vsemi izvajalci storitev dostave paketov, ki bi dopolnjevali obsežnejše delo za izboljšanje kakovosti in dostopnosti storitev čezmejne dostave.³⁷

Prednostne možnosti ne bi imele neposrednih ali posrednih negativnih socialnih učinkov. Posredno bi povečanje elektronskega trgovanja zaradi večje cenovne dostopnosti čezmejne dostave pozitivno vplivalo na rast in delovna mesta ter blaginjo potrošnikov, zlasti za ranljive uporabnike na obrobni območjih.

Neposredni okoljski učinki se ne pričakujejo. Posredno lahko večja učinkovitost trga zaradi večje preglednosti cen izravna morebitne negativne okoljske učinke (npr. več emisij iz vozil) s pozitivnimi učinki (npr. združevanje tovorov). Negativen učinek na temeljne pravice se ne pričakuje.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1 Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj se nanaša na notranji trg storitev dostave paketov in njegovo delovanje.

3.2 Subsidiarnost

Sedanji regulativni okvir (Direktiva 97/67/ES) se ne izvaja tako, da bi zagotavljal cenovno dostopne storitve čezmejne dostave paketov v Evropski uniji zunaj okvira univerzalne poštne storitve³⁸. Čezmejna dostava po svoji naravi vključuje storitve dostave v več kot eni državi članici, zato je ne morejo nadzorovati nacionalni regulativni organi, ki delujejo neodvisno drug od drugega in brez informacij o stroških dostave v drugih državah članicah, kot so na primer terminalne cene, ki jih izvajalec v namembni državi članici zaračunava izvajalcu v izvorni državi članici. Za odpravo temeljnih vzrokov težave so potrebni ukrepi na ravni Unije. Nacionalni regulativni organi bodo pristojni za ocenjevanje, ali so čezmejne storitve cenovno dostopne z vidika tržnih pogojev v zadevni državi članici.

Poleg tega razlike v nacionalnih predpisih, ki urejajo regulativni nadzor nad izvajalci storitev dostave paketov in ki kot take niso neskladne z Direktivo 97/67/ES, ustvarjajo pravno negotovost in ovire za enotni trg poštne storitve. Ukrepi na ravni Unije so potrebni za določitev minimalnih zahtev za regulativni nadzor vseh poštne operaterjev v Uniji in s tem za preprečevanje regulativne razdrobljenosti³⁹. Načelo subsidiarnosti se upošteva, saj je posredovanje Unije potrebno za odpravo opredeljenih ovir za notranji trg.

3.3 Sorazmernost

Ukrepanje Unije, ki je predlagano s to uredbo, je omejeno na tisto, kar je potrebno za doseganje opredeljenih ciljev. Samourejanje izvajalcev storitev dostave paketov ni prineslo

³⁷ Dokumenti o oceni učinka so na voljo na http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

³⁸ Celo za storitve čezmejne dostave paketov, ki so del univerzalne storitve, je bila izražena zaskrbljenost, da niso cenovno dostopne v smislu člena 12 direktive o poštne storitvah.

³⁹ Na primer, če nacionalni regulativni organi uporabljajo različne pristope, ki nalagajo večja bremena izvajalcem storitev dostave paketov, ki bi morali upoštevati bistveno drugačne zahteve za podatke v vsaki državi članici, v kateri poslujejo.

sprememb glede regulativnega nadzora, preglednosti tarif in konkretnih izboljšav dostopnosti storitev čezmejne dostave paketov za male pošiljatelje.

Ukrepi za povečanje preglednosti tarif so sorazmerni, saj so omejeni in usmerjeni predvsem na segmente trga, kjer obstajajo dokazi o omejeni izbiri, kar je skupaj s strukturnimi značilnostmi trgov čezmejne dostave paketov (npr. visoki nepovratni stroški; ekonomije obsega) vzrok za visoke cene storitev čezmejne dostave za pošiljatelje, ki pošiljajo majhne količine. Posamezne poslovno dogovorjene cene, ki jih večinoma uporabljajo večji e-trgovci na drobno (in jih ponujajo tudi operaterji, ki niso izvajalci univerzalne storitve), ne spadajo na področje uporabe ukrepa v zvezi s preglednostjo cen, čeprav bo naknadni nadzor konkurence še naprej zajemal vse operaterje in vse segmente trga. Paketi, ki spadajo na področje uporabe obveznosti univerzalne storitve, ki zahteva, da so tarife dostopne, stroškovno naravnane in nediskriminatorne, se med državami članicami razlikujejo, zato teh storitev ni mogoče neposredno primerjati po vsej Uniji, izvajanje Direktive 97/67/ES pa ne bi prineslo želenih rezultatov.

Da bi se zmanjšala upravna bremena za najmanjša podjetja, ki ne poslujejo čezmejno, bodo mala in mikro podjetja (izvajalci dostave z manj kot 50 zaposlenimi), ki imajo sedež samo v eni državi članici, iz tega izvzeta. Za tiste, ki spadajo na področje uporabe tega ukrepa, bo ta uredba zagotovila večjo varnost glede pravnih obveznosti in preprečila razdrobljenost v Uniji.

3.4 Izbira instrumenta

Komisija predlaga uredbo, saj ta zagotavlja odpravo ovir za enotni trg z dopolnitvijo obstoječega regulativnega okvira za poštno storitve. To vključuje predvsem posebne, neposredno veljavne obveznosti za nacionalne regulativne organe in izvajalce storitev dostave paketov; vključuje tudi mehanizem na evropski ravni za vzpostavitev preglednosti in oceno dostopnosti tarif za čezmejno dostavo paketov. Poleg tega uredba omogoča hitro ukrepanje in zmanjšuje upravno breme za države članice, povezano s prenosom, ter hkrati preprečuje morebitno nadaljnjo regulativno razdrobljenost, ki bi bila lahko posledica drugih pravnih instrumentov (kot je direktiva).

3.5 Zgradba predloga in glavne pravice ter obveznosti

Predmet urejanja in področje uporabe, opredelitev pojmov (člena 1 in 2)

Člena 1 in 2 vsebujeta splošne določbe o vsebini in področju uporabe, vključno z ustreznimi opredelitvami pojmov. Opredelitve pojmov dopolnjujejo opredelitve iz člena 2 Direktive 97/67/ES, kar zadeva pakete; v celoti so skladne z opredelitvami iz Direktive. V skladu z ustreznimi določbami, ki jih je sprejela Svetovna poštna zveza, se pojem terminalne cene uporablja za zajetje terminalnih stroškov (ki se uporabljajo za pisemske pošiljke⁴⁰) in stopnje končnih plačil (ki se uporabljajo za pakete⁴¹). V skladu z ustrezno prakso izvajalcev storitev dostave paketov in držav članic se šteje, da na področje uporabe te uredbe spadajo paketi z največjo težo 31,5 kg. Zato se ta uredba ne bo uporabljala za logistiko; prav tako se ne bo uporabljala za prevoz kot samostojno storitev, tj. kadar se ne izvaja v povezavi s sprejemom, usmerjanjem in dostavo⁴². Prav tako v celoti v skladu z ustreznimi določbami

⁴⁰ Konvencija Svetovne poštne zveze, člen 29.

⁴¹ Konvencija Svetovne poštne zveze, člena 35 in 36.

⁴² Glej uvodno izjavo 17 Direktive 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES, UL L 52, 27.2.2009, str. 5.

Direktive 97/67/ES, zlasti odstavkoma 1 in 1a člena 2⁴³, ni potrebno, da se vse dejavnosti iz točk a in b člena 2(2) izvajajo kumulativno.

Zagotavljanje informacij (člen 3)

V tej določbi je pojasnjeno, da se zagotavljanje informacij nacionalnim regulativnim organom nanaša na vse izvajalce storitev dostave paketov, ki presegajo prag 50 zaposlenih, in tiste s sedežem v več državah članicah. Nacionalnim regulativnim organom nalaga obveznost spremljanja trga in zbiranja omejenega nabora statističnih podatkov. Poleg operaterjev s sedežem v več državah članicah, ki zagotavljajo čezmejne storitve, bi bili vključeni samo večji operaterji, za zagotovitev, da imajo nacionalni regulativni organi osnovne podatke o različnih paketih, ki se uporabljajo za elektronsko trgovanje. Določba obvezuje vse izvajalce storitev dostave paketov z več kot 50 zaposlenimi, da vsako leto predložijo omejen nabor informacij. Cilj je poenotiti in pojasniti trenutno razdrobljene regulativne pristojnosti ter graditi na obstoječi dobri praksi. Poleg tega so te skladnejše obveznosti tudi v interesu vseevropskih izvajalcev storitev dostave paketov, ki so trenutno izpostavljeni različnim zahtevam za informacije iz različnih držav članic. Čeprav so osnovne zahteve za informacije opredeljene v členu 3, bi bila oblika kot taka sprejeta z izvedbenim aktom. V zvezi s tem bi moral ERGP zagotoviti tehnične nasvete, obliko pa bi morala določiti Komisija.

Preglednost tarif in terminalnih cen (člen 4 in Priloga)

Člen 4(1) vsebuje ciljno usmerjeno obveznost samo za izvajalce univerzalne storitve, da vsako leto (najpozneje 31. januarja) predložijo nacionalnemu regulativnemu organu javni seznam tarif, ki začnejo veljati 1. januarja vsakega koledarskega leta za določen sklop storitev, navedenih v Prilogi. 15 poštnih pošilk, ki jih dostavljajo izvajalci univerzalne storitve in so navedene v Prilogi, je najbolj pomembnih za posamezne stranke in mala podjetja, ki jih tudi največ uporabljajo. Drugi izvajalci storitev dostave paketov ne spadajo na področje uporabe ciljno usmerjene določbe tudi zato, ker se načeloma osredotočajo na druge segmente trga (in sicer storitve med podjetji in večje e-trgovce na drobno). Čeprav vsi izvajalci univerzalne storitve morda ne dostavljajo vseh pošilk, navedenih v točkah od (a) do (o) Priloge, seznam vsebuje najpomembnejše nehitre pošiljke, ki se uporabljajo pri nacionalnem in čezmejnem elektronskem trgovanju ter so načeloma na voljo vsem državljanom Unije ne glede na njihov kraj. To zagotavljanje rednih informacij o tarifah nacionalnim regulativnim organom zagotavlja niz nespornih podatkov za (a) objavo na posebnem spletišču, ki ga gosti Komisija, in (b) njihovo oceno dostopnosti v skladu s členom 5.

Ta obveznost je omejena na javni seznam tarif in zato ne vključuje znižanih tarif ali individualno dogovorjenih tarif (ki so predmet komercialnih premislekov). Komisija objavi tarife do 30. aprila vsakega koledarskega leta v posebnem razdelku spletišča Komisije EUROPA. To spletišče ni komercialne narave in primarno ni namenjeno podatkom drugih ponudnikov, vključno z izvajalci storitev hitre dostave. Vendar lahko izvajalci storitev dostave, ki niso izvajalci univerzalne storitve, tudi prostovoljno vključijo tarife svojih storitev dostave na spletišče, če so zadevne storitve dostave primerljive in se nanašajo na dostavo na domu ali v prostore naslovnika in če so izpolnjena druga veljavna merila (glej tudi uvodno izjavo 14).

Poleg tega bi morali izvajalci univerzalne storitve v skladu s členom 4(3) in (4) vsako leto poslati nacionalnim regulativnim organom, in nato Komisiji, svoje terminalne cene (tj. plačila

⁴³ Glej mnenje generalnega pravobranilca Jääskinena v zadevi C-148/10 DHL International NV, prej Express Line NV, EU:C:2011:351, točka 59.

izvajalca univerzalne storitve v izvorni državi izvajalcu univerzalne storitve v namembni državi za stroške prevoza, usmerjanja in dostave čezmejnih pošilk v namembni državi članici). Ker so ti podatki poslovno občutljivi, ne bodo objavljeni in bodo upoštevani samo pri skupnih tarifah. Vendar je ključnega pomena, da imajo nacionalni regulativni organi in Komisija dostop do terminalnih cen in da so z njimi seznanjeni, saj zagotavljajo potrebne informacije za oceno dostopnosti v skladu s členom 5. Zagotavljanje tarif in terminalnih cen pomeni zelo majhno upravno breme za izvajalce univerzalne storitve.

Ocenjevanje dostopnosti tarif (člen 5)

Člen 5(1) obvezuje nacionalne regulativne organe, da ocenijo dostopnost tarif izvajalcev univerzalne storitve, sporočenih v skladu s členom 4(1) na podlagi objektivnih elementov. Najpogostejši in najpomembnejši vhodni elementi za to oceno so navedeni v neizčrpnem seznamu iz točk (a) do (c). Vključujejo splošna merila, kot so domače tarife izvajalcev univerzalne storitve ali izvor in namembni kraj ali stopnja terminalnih cen. Lahko so dopolnjeni z drugimi merili, ki so zlasti pomembna za pojasnitev zadevnih tarif, kot so posebni prevozniki ali manipulativni stroški ali dvostransko dogovorjene količine med izvajalci storitev dostave. Če nacionalni regulativni organ sklene, da tarife za čezmejno dostavo paketov niso dostopne, od zadevnega izvajalca storitev dostave paketov zahteva dodatne informacije in/ali utemeljitev. Določeni roki so operativni in so namenjeni preprečevanju zamud pri zagotavljanju informacij ali utemeljitve (odstavki 1, 3 in 4). V skladu s členom 5(4) je treba oceno skupaj z utemeljitvijo, kadar je to primerno, sporočiti ne le Komisiji, ampak tudi drugim nacionalnim regulativnim organom. Poleg tega bi bilo treba oceno sporočiti tudi ustreznim organom, pristojnim za izvajanje konkurenčnega prava, ki so enako zavezani obveznostim glede zaupnosti. Ta povečana preglednost bi morala ustvariti velik pritisk za spremembo zadevnih tarif, ki so precej višje in ki bi se lahko šttele za nedostopne ali celo pretirane. Preglednost po vsej Uniji bi morala biti zagotovljena s členom 5(4), ki predvideva, da Komisija na istem posebnem spletišču objavi nezaupno različico ocen in utemeljitev, ki ji jih predložijo ustrezni nacionalni regulativni organi. Ta objava bi vsem zainteresiranim stranem, vključno z organi, pristojnimi za izvajanje konkurenčnega prava, omogočala, da bi bili redno obveščeni o tem vprašanju.

Regulativna načela cenovne dostopnosti, stroškovne naravnosti, preglednosti in nediskriminacije iz člena 12 Direktive 97/67/ES se uporabljajo samo za pakete (in pisma), ki spadajo na področje uporabe obveznosti univerzalne storitve. Nacionalni regulativni organi bi morali zagotoviti skladnost tarif za univerzalne storitve s temi načeli. Vendar pa se nacionalni regulativni organi bolj osredotočajo na domači trg kot na čezmejne trge, tudi pri zagotavljanju cenovne dostopnosti storitev v okviru univerzalne storitve. Sedanji člen bo tako izrecno razširil regulativni nadzor nad nacionalnimi regulativnimi organi na sklop čezmejnih storitev, ki jih zagotavlja izvajalec univerzalne storitve in ki so zelo podobne, vendar ne enake obveznosti univerzalne storitve v vseh državah članicah.

Preglednost in nediskriminatorni čezmejni dostop (člen 6)

Člen 6 vsebuje večinoma kodificirana načela, analizirana v tako imenovanih sklepih REIMS (ki se nanašajo na čezmejne sporazume o terminalnih stroških, ki so jih izvajalci univerzalne storitve določili za pisma/pakete)⁴⁴, in se zgleduje po postopkovnih elementih, določenih v členu 3 Uredbe 531/2012⁴⁵, ki se nanaša na veleprodajni dostop do gostovanja. Moral bi

⁴⁴ Odločba Komisije z dne 23. oktobra 2003 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP, zadeva COMP/C/38.170 — vnovična priglasitev sporazuma REIMS II (notificirana pod dokumentarno številko C(2003) 3892), UL L 56/76 z dne 24.2.2004.

⁴⁵ (UL L 172, 30.6.2012, str. 10).

zagotoviti pravno varnost za izvajalce univerzalne storitve, katerim je namenjena ta določba, in druge izvajalce storitev dostave paketov, ki bi morda želeli dostop do čezmejnih storitev. Ta določba ne obravnava splošnih vprašanj glede dostopa do dostavnega omrežja, ki so obravnavana v morebitnih nacionalnih pravilih in peti alineji člena 12 Direktive 97/67/ES. Prav tako ne zajema posebnih vprašanj glede dostopa do nekaterih elementov infrastrukture, kot so predvideni v členu 11a Direktive 97/67/ES. Potrebna je zaradi pravne varnosti ter za uporabo načel o nediskriminatornosti in preglednosti, da se konkurenčnim alternativnim poštnim operaterjem odobri enak dostop do terminalnih cen, ki veljajo za pogodbenice (tj. izvajalce univerzalne storitve) večstranskih sporazumov o terminalnih cenah. Na podlagi ocene za vsak primer posebej je morda upravičeno, da terminalne cene, ki jih plačujejo tretji poštni operaterji, v nekaterih primerih presegajo cene, ki jih plačujejo izvajalci univerzalne storitve. To se lahko zgodi, kadar lahko pogodbenice dokažejo, da stroški vzpostavitve, izvajanja in upravljanja sporazuma, dodatni stroški, nastali s sprejemom in obdelavo pošilk poštnih operaterjev, ki niso uvrščeni na seznam, ter drugi taki stroški niso zajeti v terminalnih cenah, ki jih plačuje izvorni operater. Točka, na kateri je zagotovljen dostop, je načeloma sprejemna izmenjalna pošta, ki jo določi izvajalec univerzalne storitve. Pomembno je tudi, da čezmejni dostop vključuje vse sorodne povezane omrežne elemente, ne glede na razliko v dostopu do dostavnega omrežja na splošno, vključno zlasti s programsko opremo in informacijskimi elementi (odstavka 2 in 3), saj so sestavni del aktualnih sporazumov, kot je sporazum Interconnect, in kakršnih koli morebitnih podobnih prihodnjih sporazumov.

Kazni (člen 7)

To je standardna določba, namenjena zagotovitvi, da so kazni nacionalnih regulativnih organov za kršitve prava EU učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Klavzula o pregledu (člen 8)

Člen 8 vsebuje obveznost Komisije glede rednega pregleda. Ta pregled ne vključuje le vprašanj, povezanih neposredno z Uredbo (točke (a)–(c)), temveč vključuje tudi druge ukrepe za izboljšanje razpoložljivosti, dostopnosti in cenovne dostopnosti čezmejne dostave paketov, ki so bili sprejeti v okviru načrta za dostavo paketov iz leta 2013 (vključno s pobudami sektorja, standardizacijo itd.) in ki dopolnjujejo to uredbo.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlagana uredba ne vpliva na proračun Unije.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o storitvah čezmejne dostave paketov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Tarife, ki se uporabljajo za pošiljatelje majhnih količin čezmejnih paketov in drugih poštnih pošilk, zlasti mala in srednja podjetja ter posameznike, so še vedno razmeroma visoke. To ima neposreden negativni vpliv na uporabnike, ki iščejo storitve čezmejne dostave paketov, zlasti v okviru elektronskega trgovanja.
- (2) Med državami članicami obstajajo temeljne razlike, kar zadeva pristojnosti, prenesene na nacionalne regulativne organe v zvezi s spremljanjem trga in regulativnim nadzorom izvajalcev storitev dostave paketov. To je bilo potrjeno v skupnem poročilu³, ki sta ga pripravila Evropska skupina regulativnih organov za poštne storitve in Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije in v katerem je bilo ugotovljeno, da nacionalni regulativni organi potrebujejo ustrezna regulativna pooblastila za posredovanje in da taka pooblastila očitno ne obstajajo v vseh državah članicah. Navedene razlike povzročajo dodatna upravna bremena in stroške usklajevanja za izvajalce storitev dostave paketov, ki poslujejo čezmejno. Zato navedene razlike pomenijo oviro za čezmejno zagotavljanje storitev dostave paketov in imajo tako neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.
- (3) Trg za storitve čezmejne dostave paketov je raznolik in zapleten, z različnimi ponudniki, ki ponujajo različne storitve in cene glede na težo, velikost in obliko poslanih pošilk, pa tudi glede na namembni kraj, dodano vrednost, kot so rešitve glede sledljivosti, in število poslanih pošilk. Zaradi navedene raznolikosti je težko primerjati storitve dostave paketov med različnimi ponudniki, tako v smislu kakovosti kot cene. Poleg tega pošiljatelji majhnih količin, kot so mala in srednja podjetja ter

---

¹ UL C, , str. .

² UL C, , str. .

³ BoR (15) 214/ERGP PL (15) 32.

posamezniki, pogosto niso seznanjeni z obstojem različnih storitev dostave paketov, ki so na voljo.

- (4) Za izboljšanje cenovne dostopnosti storitev čezmejne dostave paketov, zlasti za uporabnike na oddaljenih in redko poseljenih območjih, je treba izboljšati preglednost javnih seznamov tarif za omejen nabor storitev čezmejne dostave paketov, ki jih ponujajo izvajalci univerzalne storitve in ki jih večinoma uporabljajo mala in srednja podjetja ter posamezniki. Preglednost javnih seznamov je potrebna tudi za obravnavanje vprašanja visokih tarif storitev čezmejne dostave in za znižanje, kjer je to ustrezno, neupravičenih razlik v tarifah med storitvami domače in čezmejne dostave paketov.
- (5) V večini držav članic obstaja več ponudnikov, ki zagotavljajo storitve domače dostave paketov, vendar le nekateri od njih zagotavljajo tudi storitve čezmejne dostave paketov. V tem okviru je za varstvo in spodbujanje učinkovite konkurence ter zaščito uporabnikov nujno zagotoviti pregleden in nediskriminatoren dostop do storitev in infrastrukture, potrebne za izvajanje storitev čezmejne dostave paketov.
- (6) Trenutno poštne storitve ureja Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴. Ta direktiva določa skupna pravila, ki urejajo zagotavljanje poštних storitev in univerzalne poštne storitve v Uniji. Osredotoča se predvsem, vendar ne izključno, na nacionalne univerzalne storitve in ne obravnava regulativnega nadzora izvajalcev storitev dostave paketov, preglednosti tarif in terminalnih cen za nekatere storitve čezmejne dostave paketov, ocenjevanja dostopnosti tarif za nekatere storitve čezmejne dostave paketov ter preglednega in nediskriminatornega dostopa do nekaterih storitev čezmejne dostave paketov in/ali infrastrukture. Zato ta uredba, kar zadeva storitve čezmejne dostave paketov, dopolnjuje pravila iz Direktive 97/67/ES.
- (7) Po ocenah 80 % naslovljenih poštних pošilk, ki jih danes ustvari elektronsko trgovanje, tehta manj kot dva kilograma in so pogosto obdelane v poštnem toku pisemskih pošilk. Pomembno je, da so navedene poštne pošiljke predmet te uredbe, zlasti zahtev glede preglednosti tarif in ocene njihove dostopnosti.
- (8) Zato je pomembno zagotoviti jasno opredelitev storitev dostave paketov in določiti, katere poštne pošiljke so zajete v zadevni opredelitvi. To se nanaša zlasti na poštne pošiljke, ki niso pošiljke korespondence in ki se zaradi svoje teže običajno uporabljajo za pošiljanje proizvodov in trgovskega blaga. Ta uredba bi morala zato v skladu z ustaljeno prakso zajemati poštne pošiljke, ki tehtajo do 31,5 kg, saj povprečna oseba s težjimi pošilkami ne more ravnati brez mehanskih pripomočkov. V skladu s sedanjo prakso in Direktivo 97/67/ES bi bilo treba vsak korak v poštni verigi, tj. sprejem, usmerjanje in dostavo, obravnavati kot storitve dostave paketov. Sam prevoz, ki se ne opravlja v povezavi z enim od navedenih korakov, bi moral biti izključen iz obsega storitev dostave paketov, saj se lahko v tem primeru predvideva, da je ta dejavnost del prometnega sektorja.
- (9) Terminalne cene temeljijo na večstranskih in dvostranskih sporazumih med izvajalci univerzalne storitve in zagotavljajo, da se izvajalcu univerzalne storitve v namembni državi povrnejo stroški storitve, zagotovljene izvajalcu univerzalne storitve v izvorni državi. Terminalne cene bi morale biti določene tako, da bi vključevale terminalne

---

⁴ Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 1, 21.1.1998, str. 14–25).

stroške, kot so opredeljeni v točki 15 člena 2 Direktive 97/67/ES, ki se uporabljajo za pisemske pošiljke, in stopnje končnih plačil, ki se uporabljajo za pakete.

- (10) Nacionalni regulativni organi morajo imeti za statistične namene znanje in informacije o izvajalcih storitev dostave paketov, ki so dejavni na trgu. Vendar bi bilo treba za omejitev upravnega bremena za majhne izvajalce storitev dostave paketov, ki so dejavni samo na nacionalnem ali regionalnem trgu, uporabljati mejno vrednost na podlagi števila oseb, zaposlenih pri izvajalcu storitve in vključenih v izvajanje storitev dostave paketov.
- (11) Sedež ponudnika je treba določiti v skladu s sodno prakso Sodišča. Če ima ponudnik več sedežev, je pomembno določiti sedež, s katerega se zadevna storitev dejansko izvaja. Če ima ponudnik več sedežev, je treba določiti, na katerem od njih se zadevna storitev dejansko opravlja.
- (12) Pri zagotavljanju informacij nacionalnemu regulativnemu organu bi bilo treba upoštevati, da so izvajalci storitev dostave paketov morda že zagotovili nekatere informacije istemu nacionalnemu regulativnemu organu. Storitve dostave paketov so pomembne za mala in srednja podjetja ter posameznike in omogočena bi morala biti enostavna primerjava med različnimi ponudniki. Zato bi morale biti storitve, za katere bi morali tarife sporočiti izvajalci univerzalne storitve, jasno opredeljene. Navedene tarife bi morala Komisija objaviti na posebnem spletišču in bi morale, skupaj z rednim zaupnim sporočanjem osnovnih terminalnih cen, predstavljati podlago za nacionalne regulativne organe pri ocenjevanju dostopnosti tarif za storitve čezmejne dostave paketov. Izvajalci storitev dostave paketov, razen izvajalcev univerzalne storitve, lahko prostovoljno, v primerljivi obliki, sporočijo svojim nacionalnim regulativnim organom tarife za enake pošiljke, če so take pošiljke dostavljene na dom ali v prostore naslovnika.
- (13) Za nekatere poštno pošiljke bi morale zaradi njihove majhne velikosti in dimenzij veljati obveznosti, določene v zvezi s preglednostjo tarif. Poštne pošiljke, za katere bi veljale navedene obveznosti, bi morale biti zato široke najmanj 20 mm.
- (14) Ko nacionalni regulativni organi letno ocenjujejo dostopnost tarif, bi morali izhajati iz objektivnih meril, kot so domače tarife izvajalcev univerzalne storitve v izvorni državi in izvajalcev univerzalne storitve v namembni državi ter raven terminalnih cen. Ta splošna merila so lahko dopolnjena z drugimi merili, ki so posebej pomembna za pojasnitev zadevnih tarif, kot so posebni prevozniki in manipulativni stroški ter dvostransko dogovorjene količine med različnimi izvajalci storitev čezmejne dostave paketov.
- (15) Enotne tarife za čezmejno dostavo v eno ali več držav članic so lahko pomembne zaradi varovanja regionalne in socialne kohezije. V tem okviru bi bilo treba upoštevati, da elektronsko trgovanje redko poseljenim območjem nudi nove možnosti sodelovanja v gospodarskem življenju. Zato je treba enotne tarife v celoti upoštevati pri ocenjevanju cenovne dostopnosti storitev dostave paketov.
- (16) Velike razlike med domačimi in čezmejnimi tarifami za storitve dostave paketov bi morale biti utemeljene z objektivnimi merili, kot so dodatni stroški za prevoz in razumna stopnja dobička. Od izvajalcev univerzalne storitve, ki zagotavljajo storitve dostave paketov, bi bilo treba zahtevati, naj nemudoma zagotovijo takšno utemeljitev.
- (17) Za zagotovitev preglednosti po vsej Uniji bi bilo treba analizo nacionalnega regulativnega organa predložiti nacionalnim regulativnim organom druge države članice in Komisiji. Nacionalni regulativni organi in Komisija morajo zagotoviti

zaupnost. Komisija lahko tudi zahteva, naj Evropska skupina regulativnih organov za poštne storitve zagotovi analizo na ravni Unije na podlagi nacionalnih prispevkov.

- (18) Izvajalci univerzalne storitve, ki zagotavljajo storitve dostave paketov, lahko sklenejo večstranske in dvostranske sporazume o terminalnih cenah ter vzpostavijo druge programe za olajšanje medsebojne povezljivosti svojih dostavnih omrežij. Zaradi nediskriminacije se konkurenčnim izvajalcem storitev dostave paketov odobri enak dostop do terminalnih cen, ki veljajo med pogodbenicami na podlagi večstranskih sporazumov. V nekaterih primerih je lahko upravičeno, da terminalne cene, ki jih plačujejo tretji izvajalci storitev dostave paketov, presegajo terminalne cene, ki jih plačujejo izvajalci univerzalne storitve, ki so podpisniki takih sporazumov. To se lahko zgodi, kadar lahko pogodbenice večstranskega sporazuma o terminalnih cenah dokažejo, da stroški vzpostavitve, izvajanja in upravljanja sporazuma, dodatni stroški, nastali s sprejemom in obdelavo pošilk izvajalcev storitev dostave paketov, ki niso uvrščeni na seznam, ter drugi taki stroški niso zajeti v terminalnih cenah, ki jih plačuje tretji izvajalec storitev v izvorni državi članici.
- (19) V praksi in zaradi operativnih razlogov je točka, na kateri bi moral biti zagotovljen dostop, sprejemna izmenjalna pošta, ki je urad ali ustanova, ki jo določijo izvajalci univerzalne storitve v namembni državi članici za predajo poštnih pošilk, ki niso pošiljke korespondence.
- (20) Nacionalni regulativni organi bi morali imeti možnost sprejeti učinkovit ukrep za spremljanje in zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe ter v zvezi s tem za naložitev učinkovitih finančnih ali upravnih kazni v primeru kršitev katere koli od teh določb.
- (21) Ker se trgi storitev dostave paketov hitro spreminjajo, bi morala Komisija ponovno oceniti učinkovitost in uspešnost te uredbe ter predložiti redno poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Navedenemu poročilu bi morali biti, kjer je to ustrezno, priloženi predlogi Evropskemu parlamentu in Svetu za pregled.
- (22) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje obveznosti izvajalcev storitev dostave paketov glede pošiljanja informacij nacionalnim regulativnim organom, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za pripravo obrazca za pošiljanje takih informacij. Navedena pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁵.
- (23) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva zlasti načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ter bi se morala izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (24) Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ ter Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁷ se uporabljata za obdelavo osebnih podatkov v okviru te uredbe.

---

⁵ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13–18).

⁶ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016 str. 89–131).

- (25) Ker ciljev te uredbe, tj. vzpostavitve regulativnih načel in pravil, potrebnih za izboljšanje regulativnega nadzora, povečanja preglednosti cen in določitve nekaterih načel v zvezi s storitvami čezmejne dostave paketov, ki bi morale podpirati konkurenco, države članice ne morejo doseči v zadostni meri in jih je zato zaradi obsega in učinkov lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Predmet urejanja in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba poleg pravil iz Direktive 97/67/ES določa posebna pravila v zvezi s/z:

- (a) regulativnim nadzorom, povezanim s storitvami dostave paketov;
- (b) preglednostjo tarif in terminalnih cen za nekatere storitve čezmejne dostave paketov in oceno dostopnosti nekaterih čezmejnih tarif;
- (c) preglednostjo in nediskriminatornim dostopom do nekaterih storitev čezmejne dostave paketov in/ali infrastrukture.

Člen 2

Opredelitev pojmov

- 1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 2 Direktive 97/67/ES.
- 2. Poleg opredelitev pojmov iz odstavka 1 se uporabljajo naslednje opredelitve:
  - (a) „storitve dostave paketov“ pomenijo storitve, ki vključujejo sprejem, usmerjanje, prevoz ali dostavo poštnih pošilk, razen pošilk korespondence; sam prevoz se ne šteje za storitev dostave paketov; dostava takih pošilk, ki so težje od 31,5 kg, se ne šteje za storitev dostave paketov;
  - (b) „izvajalec storitev dostave paketov“ pomeni podjetje, ki zagotavlja eno ali več storitev dostave paketov;
  - (c) „terminalne cene“ pomenijo plačila izvajalca univerzalne storitve v izvorni državi izvajalcu univerzalne storitve v namembni državi za stroške storitev čezmejne dostave paketov v namembni državi članici.

⁷

Uredba (EU) 2016/679 Evropskega in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov). (UL L 119, 4.5.2016 str. 1–88).

POGLAVJE II

Regulativni nadzor

Člen 3

Zagotavljanje informacij

1. Vsi izvajalci storitev dostave paketov predložijo nacionalnemu regulativnemu organu države članice, v kateri imajo sedež, naslednje informacije:
  - (a) naziv ponudnika, njegov pravni status in oblika, registrska številka v trgovinskem ali podobnem registru, številka DDV, naslov sedeža in kontaktna oseba;
  - (b) narava storitev, ki jih nudi ponudnik;
  - (c) splošni prodajni pogoji ponudnika, vključno s podrobnim opisom pritožbenega postopka.
2. V primeru kakršne koli spremembe v zvezi z informacijami iz prvega pododstavka izvajalci storitev dostave paketov v 30 dneh obvestijo nacionalni regulativni organ o tej spremembi.
3. Vsi izvajalci storitev dostave paketov do 31. marca vsakega koledarskega leta predložijo nacionalnemu regulativnemu organu države članice, v kateri imajo sedež, informacije o:
  - (a) letnem prometu storitev dostave paketov za preteklo koledarsko leto v državi članici, v kateri imajo sedež, razčlenjenem po storitvah dostave paketov, ki se nanašajo na nacionalne, prejete in odposlane čezmejne poštnе pošiljke;
  - (b) številu oseb, zaposlenih pri ponudniku in vključenih v zagotavljanje storitev dostave paketov v državi članici, v kateri imajo sedež, v preteklem koledarskem letu;
  - (c) številu poštnih pošiljk, razen pošiljk korespondence, ki niso težje od 31,5 kg, obdelanih v državi članici, v kateri imajo sedež, v preteklem koledarskem letu, razčlenjeno po nacionalnih, prejetih in odposlanih čezmejnih poštnih pošiljkah.
4. Komisija z izvedbenim aktom določi obrazec za predložitev informacij iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 9.
5. Nacionalni regulativni organi lahko poleg zahtev po informacijah iz odstavkov 1 in 2 uvedejo dodatne zahteve po informacijah, če so potrebne za zagotovitev skladnosti s to uredbo.
6. Za izvajalca storitev dostave paketov, ki zaposluje manj kot 50 oseb, ne veljajo obveznosti iz odstavkov 1 in 2, razen če ima ponudnik sedež v več državah članicah.

Člen 4

Preglednost tarif in terminalnih cen

1. Izvajalci univerzalne storitve, ki zagotavljajo storitve dostave paketov, nacionalnemu regulativnemu organu države članice, v kateri imajo sedež, predložijo javni seznam tarif, ki začnejo veljati 1. januarja vsakega koledarskega leta za dostavo poštnih pošilk, ki spadajo v kategorije, navedene v Prilogi. Te informacije se predložijo najpozneje do 31. januarja vsakega koledarskega leta.
2. Nacionalni regulativni organi brez odlašanja in najpozneje do 28. februarja vsakega koledarskega leta predložijo Komisiji javne sezname tarif, določenih v skladu z odstavkom 1. Komisija jih najpozneje do 30. aprila vsakega koledarskega leta objavi na posebnem spletišču.
3. Izvajalci univerzalne storitve, ki zagotavljajo storitve dostave paketov, predložijo nacionalnemu regulativnemu organu terminalne cene, ki začnejo veljati 1. januarja vsakega koledarskega leta za poštno pošiljke iz drugih držav članic. Te informacije se predložijo najpozneje do 31. januarja vsakega koledarskega leta.
4. Nacionalni regulativni organi najpozneje do 28. februarja vsakega koledarskega leta predložijo Komisiji in nacionalnim regulativnim organom izvornih držav članic terminalne cene, določene v skladu z odstavkom 3.

Člen 5

Ocenjevanje dostopnosti tarif

1. Nacionalni regulativni organ v treh mesecih po prejemu navedenih informacij oceni dostopnost čezmejnih tarif, vključenih na javne sezname tarif, določenih v skladu s členom 4(1). V tej oceni se upoštevajo zlasti naslednji elementi:
  - (a) domače tarife primerljivih storitev dostave paketov v izvorni in namembni državi članici;
  - (b) terminalne cene, določene v skladu s členom 4(3);
  - (c) morebitna uporaba enotne tarife za dve ali več držav članic.
2. Če nacionalni regulativni organ sklene, da čezmejne tarife iz odstavka 1 niso dostopne, od izvajalca univerzalne storitve zahteva dodatne potrebne informacije in/ali utemeljitev glede stopnje zadevnih tarif.
3. Izvajalec univerzalne storitve v 15 delovnih dneh po prejemu zahteve predloži nacionalnemu regulativnemu organu informacije in/ali utemeljitev iz odstavka 2.
4. Nacionalni regulativni organ predloži svojo oceno, vključno z informacijami in/ali utemeljitvijo, zagotovljenimi v skladu z odstavkom 3, Komisiji, nacionalnim regulativnim organom drugih držav članic in nacionalnim organom v državi članici nacionalnega regulativnega organa, ki predloži oceno, ki so pristojni za izvajanje konkurenčnega prava. Komisiji se predloži tudi nezaupna različica ocene. Te informacije se predložijo najpozneje do 31. marca vsakega koledarskega leta.
5. Komisija na posebnem spletišču najpozneje do 30. aprila vsakega koledarskega leta objavi nezaupno različico ocene, ki jo zagotovijo nacionalni regulativni organi v skladu z odstavkom 4.

Člen 6

Pregleden in nediskriminatoren čezmejni dostop

1. Če izvajalci univerzalne storitve, ki zagotavljajo storitve dostave paketov sklenejo večstranske sporazume o terminalnih cenah, morajo izpolnjevati vse razumne zahteve za dostop do vseh elementov omrežja in pripadajočih naprav, pa tudi ustreznih storitev in informacijskih sistemov, potrebnih za zagotavljanje storitev čezmejne dostave paketov.
2. Točka, na kateri bi bilo treba zagotoviti dostop, je sprejemna izmenjalna pošta v namembni državi članici.
3. Izvajalci univerzalne storitve iz odstavka 1 objavijo referenčno ponudbo. Referenčna ponudba vsebuje vse ustrezne z njo povezane pogoje, vključno s cenami.
4. Vključuje tudi vse komponente, potrebne za dostop iz odstavka 1, vključno z morebitnimi pogoji, ki omejujejo dostop do in/ali uporabo storitev, če države članice dovoljujejo take pogoje v skladu s pravom Unije.
5. Referenčno ponudbo pred njeno objavo odobri nacionalni regulativni organ. Nacionalni regulativni organ lahko po potrebi uvede spremembe referenčne ponudbe, da bi se izpolnile obveznosti iz te uredbe.
6. Izvajalci univerzalne storitve iz odstavka 1 na zahtevo in na podlagi referenčne ponudbe najpozneje en mesec po prejemu zahteve pripravijo individualno ponudbo za izvajalca storitev dostave paketov, ki zahteva dostop v smislu navedenega odstavka. Izvajalci univerzalne storitve, ki prejmejo zahtevo za dostop, in ponudniki, ki zahtevajo dostop, se pogajajo v dobri veri.
7. Če ni sklenjen sporazum na podlagi individualne ponudbe iz odstavka 6, lahko izvajalec storitev dostave paketov predloži individualno ponudbo, ki jo je pripravil izvajalec univerzalne storitve, nacionalnemu regulativnemu organu. Nacionalni regulativni organ po potrebi spremeni individualno ponudbo, da bi se izpolnile obveznosti, določene v tem členu.
8. Dostop se operativno zagotovi v razumnem obdobju, ki ni daljše od treh mesecev od sklenitve pogodbe.

POGLAVJE III

Izvajanje, pregled in začetek veljavnosti

Člen 7

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni, ki jih določijo, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedenih določbah do XX in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh morebitnih poznejših spremembah, ki vplivajo na te določbe

Člen 8

Pregled

Komisija pred XX/XX/2019 in nato vsaka štiri leta predloži Evropskemu parlamentu, Svetu ter Ekonomsko-socialnemu odboru ocenjevalno poročilo o uporabi te uredbe, ki mu, kadar je to primerno, priloži predlog za revizijo Uredbe.

Komisija oceni vsaj naslednje:

- (a) ali se je cenovna dostopnost storitev čezmejne dostave paketov izboljšala, tudi za uporabnike na oddaljenih ali redko poseljenih območjih;
- (b) obseg, v katerem so izvajalci univerzalne storitev, ki zagotavljajo storitve dostave paketov, odobrili pregleden in nediskriminatoren veleprodajni čezmejni dostop iz člena 6;
- (c) obseg težav, ki jih imajo nacionalni regulativni organi pri uporabi te uredbe;
- (d) napredek pri drugih pobudah za vzpostavitev enotnega trga storitev dostave paketov.

Člen 9

Postopek Odbora

1. Komisiji pomaga Odbor za poštno direktivo, ustanovljen s členom 21 Direktive 97/67/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik